

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1400/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413203656
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6413203656.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: STK AC car s r o, so sídlom Priemyselná 1434/47, Žiar nad Hronom, IČO: 47 415 118, proti odporkyňi: E. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. Y. XX/XX, F. U. - U., o návrhu na obnovu konania vo veci vedenej Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 7Ro/359/2012, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 21. 08. 2014 č. k. 6C/42/2013 - 44, takto

rozhodol:

N a r i a d ť u j e okresnému súdu vykonať opravu v záhlaví napadnutého uznesenia, konkrétne v označení odporcu tak, aby toto bolo v súlade s obchodným menom navrhovateľa v obchodnom registri.

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh na povolenie obnovy vo veci vedenej na Okresom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 7Ro/359/2012. Okresný súd uviedol, že navrhovateľka v návrhu, ktorým sa domáhala povolenia obnovy, poukázala len na rozhodnutia krajských súdov, rozsudky európskych súdov, poukázala na neprijateľné zmluvné podmienky, na rozpor s rozhodnutia Európskeho súdneho dvora, avšak ani v jedinom prípade neuviedla skutočný dôvod, prečo podáva návrh na obnovu konania. Tento jednoznačne špecifikovala na pojednávaní dňa 29. 07. 2014, a to, že v lehote nestihla podať odpor proti platobnému rozkazu, pretože nemala právneho zástupcu. Nemal jej to kto napísať a hlavným dôvodom, prečo žiada obnovu konania je to, že tretí úver zo strany odporcu jej nebol nikdy poskytnutý, podpisovala prázdne tlačivo. Žiadne peniaze od neho neprevzala, ani nedostala. Súd uvádza, že tieto skutočnosti navrhovateľke museli byť zrejmé v čase, keď jej bol doručovaný platobný rozkaz spolu s návrhom vo veci samej, a to dňa 31. 07. 2012, kedy mohla proti uvedenému platobnému rozkazu podať odpor. Odporkyňa tak neurobila, preto návrh na obnovu konania zo skutočných dôvodov, ktorých sa domáhala povolenia obnovy, bol podaný na súd oneskorene po uplynutí lehoty troch mesiacov odo dňa, kedy sa navrhovateľka dozvedela o dôvode obnovy alebo od toho času, keď ho mohla uplatniť. Skutočné dôvody jej boli známe v čase doručenia platobného rozkazu. Pokiaľ ide o návrh na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. e/ O. s. p., že platobný rozkaz vo veci sp. zn. 7Ro/359/2012 je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev, súd tento rozpor nezistil, pretože pôžička jej bola poskytnutá bezúročne, bez poplatkov, bez akýchkoľvek zmluvných pokút, bez akýchkoľvek spracovateľských poplatkov, čo vyplýva zo samotnej Zmluvy o pôžičke zo dňa 11. 05. 2010, ktorú odporkyňa podpísala, čo ani nepoprela, hoci tvrdila, že zmluvu podpisovala prázdnu. Toto sú však všetko dôvody, ktorými sa mohla brániť v základnom konaní a nie spôsobom podania mimoriadneho opravného prostriedku. Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodu oneskorene podaného návrhu bol návrh na obnovu konania zamietnutý. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O. s. p., pretože však úspešný odporca si trovy konania neuplatnil, rozhodol súd tak, že mu ich náhradu nepriznáva.

Proti uzneseniu okresného súdu podala navrhovateľka v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Tvrdila, že postupom súdu došlo k odňatiu práva navrhovateľa konať pred súdom a aj k porušeniu práv spotrebiteľa. K prvej odvolacej námietke vytýkala súdu, že sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami prejednávanej veci a rozhodnutie dostatočným spôsobom neodôvodnil, je teda nepreskúmateľné a voči právam navrhovateľky aj arbitrárne. Súd neumožnil navrhovateľke uplatniť jej práva, a preto porušil jej právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. Domnieva sa, že uplatnenie mimoriadnych opravných prostriedkov je v jej prípade namieste a „prelomenie materiálnej právoplatnosti hrubo nemorálneho rozhodnutia“ je v jej prípade rovnako adekvátne. K prelomeniu materiálnej právoplatnosti dáva do pozornosti, že toto nie je cudzie ani judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva, konkrétne v rámci ustálenej judikatúry k čl. 6. Európsky súd, pokiaľ sa jedná o materiálnu právoplatnosť súdu, poukazuje na to, že „ak to odôvodňujú závažné okolnosti, je možné od tejto zásady upustiť“ (porovnaj Ryabykh proti Rusku) v prípadoch, kedy došlo k zrušeniu konečného a vykonateľného rozhodnutia z dôvodu odstránenia zásadného nedostatku, súd nevidel porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru (porovnaj Protsenko proti Rusku, § 64 rozsudku ZEHENTNER vs. Rakúsko). Zásada nezmeniteľnosti súdneho rozhodnutia teda nie je absolútna.“ Zamietnutím návrhu na povolenie obnovy konania boli zároveň porušené jej spotrebiteľské práva striktným a prepätým formalizmom súdu. Citovala ďalšiu judikatúru Súdneho dvora EÚ s tým, že došlo k porušeniu práv spotrebiteľa, keď súd neprihliadol na vysoký záujem európskeho práva na ochrane spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ako to ukladá kogentné ustanovenie a pravidlo postavené na roveň verejného poriadku - čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Rozhodnutie Súdneho dvora EÚ o výklade európskeho práva preto platia aj spätne do minulosti. Domáha sa, aby odvolací súd zrušil uznesenie okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odporca v písomnom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že navrhovateľke dňa 11. 05. 2010 požičal sumu 1.047,89 Eur, táto jej bola vyplatená v hotovosti. Zmluva bola riadne podpísaná, podpis overený, uzavretá bola bez úrokov a poplatkov, to znamená, že vráti to, čo si požičala. Z tejto dlžnej sumy vrátila 419,16 Eur v štyroch splátkach. Poslednú splátku zaplatila dňa 18. 09. 2010. Na základe toho bola podaná na súd žaloba dňa 14. 05. 2012, pred tým bola viackrát kontaktovaná, prisľúbila platiť, ale každá dohoda skončila bezpredmetne. Proti platobnému rozkazu odpor nepodala, a preto nadobudol právoplatnosť dňom 16. 08. 2012. Dňa 14. 01. 2013 odporca uzavrel Zmluvu o vykonaní exekúcie so súdnou exekútkou na vymoženie pohľadávky od navrhovateľky vo výške 880,23 Eur. Domnieva sa preto, že navrhovateľka len naťahuje čas a odsúva svoju povinnosť, hoci mala viacero možností vec mimosúdne vyrovnať.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd zároveň považuje za správne aj odôvodnenie napadnutého uznesenia, toto si v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach naň odkazuje v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p.

Prvostupňový súd zamietol návrh na povolenie obnovy konania z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre obnovu konania ani podľa ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p. - sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ani podľa § 228 ods. 1 písm. e/ O. s. p. - je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev.

Odporkyňa (pri označení účastníkov odvolací súd postupoval podľa zásady, že v rozhodnutiach o návrhu na obnovu konania treba účastníkov konania označovať podľa ich procesného postavenia v pôvodnom konaní - V/68) uviedla dva odvolacie dôvody. Prvým bol postup súdu, keď podľa názoru odvolateľky došlo k odňatiu práva navrhovateľa konať pred súdom s poukazom na § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. tvrdiac, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami prejednávanej veci, rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, je v rozpore s § 157 ods. 2 O. s. p., teda nepreskúmateľné a voči právam odporkyne arbitrárne. Tvrdí, že súd nevykonal relevantné dokazovanie a neumožnil odporkyňi uplatniť jej práva v súlade s prejednávacou zásadou súdneho konania, čím bolo porušené jej právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy SR.

Odvolací súd s takýmto posúdením napadnutého uznesenia nesúhlasí, prvostupňový súd v označenej veci nariadil aj vykonal dve ústne pojednávania (dňa 29. 07. 2014 a 21. 08. 2014), oboch sa zúčastnili odporkyňa osobne a za navrhovateľa splnomocnená zástupkyňa, súd ich poučil o ich procesných právach a povinnostiach. Neobstojí preto tvrdenie navrhovateľky, že by prvostupňový súd odňal odporkyňi právo konať pred súdom, resp. že by jej porušil právo na súdnu ochranu tak, ako to uvádza v podanom odvolaní. Rovnako odvolací súd nepovažuje za dôvodné ani tvrdenie, že by napadnuté uznesenie bolo v rozpore s § 157 ods. 2 O. s. p. a že je nepreskúmateľné a voči právam odporkyňi arbitrárne. Prvostupňový súd sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal s dôvodmi, ktoré uviedla v návrhu na začatie obnovy konania odporkyňa a dostatočne jasne a zreteľne vysvetlil, prečo podľa jeho názoru nemožno na ich základe obnovu konania pripustiť.

Druhým odvolacím dôvodom bolo tvrdené porušenie práva spotrebiteľa. Pri tejto odvolacej námietke vytyka súdu prepätý formalizmus, keď niežeby naplnil komunitárne právo, ale chránil údajnú právnu istotu pri hrubom nemorálnom rozsudku všeobecného súdu, ktorý spotrebiteľa zaväzuje na priam úžerné zmluvné pokuty. Okrem tejto námietky odvolateľka len odkazuje na známu judikatúru Súdneho dvora EÚ týkajúcu sa ochrany spotrebiteľa, avšak bez konkrétnejšieho spojenia s jej návrhom. K tomu odvolací súd uvádza, že konajúci súd v prípade podaného návrhu na obnovu konania nerieši vec samú, ale skúma po procesnej stránke prípustnosť obnovy konania. V rozhodnutí o povolení, resp. zamietnutí obnovy konania preto nerieši hmotnoprávnu stránku a neskúma, či došlo k porušeniu práv spotrebiteľa. Pokiaľ odvolateľka tvrdila, že existuje tento dôvod, bolo jej povinnosťou jednoznačne uviesť, v čom právoplatný platobný rozkaz vo veci vedenej Okresným súdom Žiar nad Hronom pod č. k. 7Ro/359/2007 - 7 je v rozpore s uvádzanými rozhodnutiami Európskeho súdneho dvora (uvádza prípad OCÉANO GRUPPO EDITORIAL C/240/98 až C/244/98, resp. prípad C-473/00 COFIDIS SA, ako aj ďalšie. Odporkyňa v návrhu na začatie konania uviedla, že v jej neprospech ako spotrebiteľky došlo neuvedením ročnej percentuálnej miery nákladov, neuvedenie priemernej RPMN, neuvedenie ročnej úrokovej sadzby, k neprimeranému zabezpečeniu poskytnutého úveru najmä s ohľadom na jeho výšku, k dojednaniu neprimeraných sankcií, a to zmluvnej pokuty a úroku z omeškania vo výške 251,50 Eur, k dojednaniu nejasných a pre spotrebiteľa nezrozumiteľných podmienok zmluvy, na ktoré nadväzovala hrozba uloženia zmluvnej pokuty. Aj túto otázku prvostupňový súd posúdil a podľa názoru odvolacieho súdu správne, keď z priloženého spisu sp. zn. 7Ro/359/2012 Okresného súdu Žiar nad Hronom, ktorého obnovy konania sa odporkyňa domáha, je zistené, že prílohou žalobného návrhu, resp. návrhu na vydanie platobného rozkazu, je aj Zmluva o poskytnutí peňažných prostriedkov č. 23/10, v ktorej v bode III. (úroky, zmluvná pokuta, splátkový kalendár) sa uvádza dohodnutý úrok vo výške 0,- Eur, mesačné splátky úroku vo výške 0,- Eur, t. j. úrok vo výške 0,- Eur % mesačne z celkovej sumy peňažných prostriedkov. V bode IV. (ročná percentuálna miera nákladov) sa uvádza, že táto je vo výške 0. Rovnako je vyplnený aj formulár o zmluvných podmienkach Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 11. 05. 2010, takže správne konštatoval prvostupňový súd, že tento tvrdený dôvod nebol zistený, keďže pôžička bola odporkyňi poskytnutá bezúročne, bez poplatkov, bez akýchkoľvek zmluvných pokút.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje správnosť napadnutého uznesenia, nezistil dôvod na jeho zmenu v zmysle podaného odvolania, a preto toto uznesenie ako vecne správne a správne odôvodnené s odkazom na ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil. Úspešný navrhovateľ v tomto konaní náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, ani zo spisu mu žiadne nevyplývajú. Preto o týchto trovách rozhodol odvolací súd tak, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Odvolací súd zistil, že v napadnutom uznesení bol nesprávne označený navrhovateľ (tam uvedený ako odporca) - namiesto STK AC car s. r. o., so sídlom Priemyselná 1434/47, Žiar nad Hronom, IČO: 47 415 118, je označený len STK AC car, so sídlom Priemyselná 1434/47, Žiar nad Hronom, IČO: 47 415 118 (chýba označenie právnej formy právnickej osoby - obchodnej spoločnosti - § 9 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník). Preto podľa § 222 ods. 3 O. s. p. nariadil Okresnému súdu Žiar nad Hronom vykonať opravu tejto zrejmej nesprávnosti.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.